

Ώρα να τελειώνουμε με τα... παραμύθια

Όταν (επιτέλους) νέοι άνθρωποι αρχίσουν και ονομάζουν τα γλυπτά του Παρθενώνα, ΓΛΥΠΤΑ και ΑΓΑΛΜΑΤΑ (Π. Νικολάου, ΚΟΣΜΟΣ, 16 Νοέμβρη 2010) σημαίνει ότι ήλθε η ώρα η πολιτιστική μας κληρονομιά να γυρίσει σπίτι της.

Πάνω από 60 χρόνια τώρα, μια μικρή ομάδα ανθρώπων (Έλληνες και μη) ξελαρυγγιάστηκαν να φωνάζουν «μη παίζετε το παιχνίδι των Εγγλέζων, μη λετε «μάρμαρα» τα γλυπτά του Παρθενώνα». Δυστυχώς, η πλειοψηφία την «πάταγε» και τα έλεγε «μάρμαρα». Μέχρι ο ...Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, στην ομιλία του στο Μουσείο της Ακρόπολης, «μάρμαρα» τα είτε. Πλήθος καθηγητές και πνευματικοί άνθρωποι, με καλή θέληση, έκαναν αυτό το φοιτικό ΛΑΘΟΣ. Ποια «μάρμαρα» ρε παιδιά; Αντά που έχουμε στο μπάνιο του σπιτιού μας, στο τραπέζι του καφενεϊού, στο κερκίδες του Καλλιμάρμαρου και τις σκάλες της Εθνικής Βιβλιοθήκης; Από την στιγμή που ονομάζουμε τα γλυπτά που σμίλευαν μερικοί από τους μεγαλύτερους γλύπτες της ανθρωπότητας «μάρμαρα» είμαστε χαμένοι από χέρι. Είναι δηλαδή σα να λέμε «καμβά» τα Κάλαντα του Λύτρα η το χαμόγελο της Τζοκόντα.

Τα μάρμαρα είναι πέτρες που υπάρχουν σε δεκάδες χώρες του κόσμου και είδος... εμπορεύσιμο. Τα ΑΓΑΛΜΑΤΑ είναι τέχνη, πολιτισμός και σαν τέτοια είναι αναπόσπαστο μέρος της Πολιτιστικής κληρονομιάς ενός λαού. Η πολιτιστική κληρονομιά ΔΕΝ πωλείται ΔΕΝ αγοράζεται και όποιος την κάνει «πλιάτσικο» (λεία πολέμου λέγεται σήμερα) υποχρεώνεται από την διεθνή κοινότητα και τα αρμόδια δικαστήρια, να την παραδώσει πίσω στους δικαιούχους μετά την λήξη των εχθροπραξιών.

Έτσι επιστράφηκαν σε ιδιώτες ή μουσεία τα έργα τέχνης που ΕΚΛΕΨΑΝ οι Ναζί στην κατεχόμενη Ευρώπη. Μέχρι οι εικόνες που κλάπηκαν από Ναούς ή Μοναστήρια της Κύπρου επιστράφηκαν ή επιστρέφονται μόλις εντοπισθούν.

Τα «εγώ δεν ξέρω τίποτα τα αγόρασα κανονικά, ορίστε και η απόδειξη» δεν παίζουν ούτε με σφαίρες. Τα ... ΚΛΕΜΜΕΝΑ δεν αγοράζονται. Είναι όπως το χρυσό Rolex που «αγόρασε» κοιφο-

γρονιάς ο Ζαφείρης (δυο κατοστάρικα) και τελικά του το πήρε η αστυνομία καθότι κλεμμένο και έφαγε και 3 μήνες με αναστολή για κλεπταποδόχος. Οι Οθωμανοί ήταν ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΟΧΗΣ όταν ο Έλγιν αγόρασε τα γλυπτά του Παρθενώνα. και δεν πιάνεται ότι και να «πούλησαν» (εκτός τα ...τσιφλίκια που έδωσαν στα Μοναστήρια και καθόμασε σήμερα εμείς και μαςάμε φούμαρα.). Για τον ίδιο λόγο ΔΕΝ πιάνεται και ο ισχυρισμός του Βρετανικού Μουσείου ότι «εμείς δεν ξέρουμε τίποτα, τα αγοράσαμε, ορίστε και η απόδειξη».

Αν όμως εμείς παίζουμε το παιχνίδι τους και ονομάζουμε τα ΑΓΑΛΜΑΤΑ «μάρμαρα του Παρθενώνα» μας έφαγε η...μαρμάγκα. Γλυπτά δεν βλέπουμε επειδή τα μάρμαρα είναι...πέτρες.

Είναι και άλλα όμως. Φυσικά οι Εγγλέζοι έχουν πολλά παραμύθια στο κουτί. Όπως εκείνο του «αν είναι στην Ελλάδα θα τα βλέπουν 2-3 εκατομμύρια τον χρόνο, ενώ εδώ τα βλέπουν 30-40»

Ο Ντασέν τους την έφτιαξε όμως λέγοντας «αν είναι έτσι και ενδιαφέρεστε να τα βλέ-

πουν όσο γίνεται περισσότεροι, τότε να τα δώσουμε στην ...Κίνα» αναγκάστηκαν να το κόψουν αυτό το παραμύθι.

Μετά πιάσανε το παραμύθι «δεν έχουν καλό μουσείο». Βασικά εμείς ΔΕΝ χρειαζόμαστε μουσείο επειδή ΟΛΗ η Ελλάδα είναι ένα απέραντο ανοιχτό Μουσείο, επειδή σε εκείνες τις πέτρες υπήρξε ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Σε όποιο νησί, η Βουνο και να πας έχει χαλάσματα και θαμμένες πολιτείες. Το γεγονός ότι δεν έχουν πια αυτή την δικαιολογία, είναι δείγμα ότι παίζουμε το παιχνίδι τους που είναι το παιχνίδι της καθυστέρησης (ξέρουν ότι τα γλυπτά στο τέλος θα τα δώσουν, θέλουν δεν θέλουν και θα είναι και μέρα μεσημέρι).

Θα μπορούσαμε να έχουμε καθαρίσει, δεκάδες χρόνια πριν. Θα τους λέγαμε (αν είχαμε κυβέρνηση της προκοπής) «ρε μάγκες, δικά μας είναι και ότι θέλουμε τα κάνουμε». Εμείς μπορεί να θέλαμε να τα αφήσουμε εκεί, φόρα παρτίδα στον Ιερό Βράχο, λουσμένα στο Αττικό Φως,

δικαίωμα μας. Αυτοί δηλαδή γιατί δεν παίρνουν εκείνες τις κοτρώνες που έχουν σαν «πολιτιστικό Θαύμα», να τις βάλουν σε... Μουσείο;

Την ίδια ώρα θα τους τραβάγαμε μια «περιποιημένη» τουλούμπα στα διεθνή δικαστήρια, καθώς και στη Βρετανία στο Ανώτατο Δικαστήριο, ζητώντας «διαφυγόντα κέρδη» από το Βρετανικό Μουσείο. «Ότι τάληρα μαζέψατε όλα αυτά τα χρόνια από την προαμία μας φέρτε τα πίσω, με τους τόκους παρακαλώ». Να δούμε τι θα κάνανε τότε και για πότε επιστρέφανε τα γλυπτά πίσω.

Αυτά όμως για να γίνουν χρειάζεται Λαός που ξέρει και σέβεται την ιστορία του και τον πολιτισμό του και κυβέρνηση που να είναι του Λαού και όχι του 25% της μειοψηφίας.

Μέχρι τότε ας ...βολευτούμε με την ελπίδα που έρχεται όταν νέοι άνθρωποι μάθανε επιτέλους ότι τα ΓΛΥΠΤΑ του Παρθενώνα δεν τα λέμε ποτέ...μάρμαρα.

Δημήτρης Οικονόμου

Στην κατηφόρα της ζωής παιδικό όνειρο χαμένο

Χρόνια πολλά μαζί στις νιότης το περιβόλι αξέχαστη νεανική ζωή ερωτικό σου χάρισα βραχιόλι

Όνειρο που σκέπασε ο χρόνος ελπίδος άδικα χαμένος - αναμνήσεις σαν τώρα μόνος παρηγοριά στα περασμένα

Στης ξενιτιάς τον βαρύ καημό παιδιά εγγόνια κοντά μου ένα πρώτο γυρίζει σ' αγαπώ φάρμακο - παρηγοριά στην καρδιά μου

Αγέρας σαρώνει τη ζωή μοίρα πάντα καταραμένη χάνεται της νύχτας το πουλί φεύγουμε κάποτε πληγωμένοι

Όνειρο άδικα χαμένο κύματα πέφτουν μανιακά χαμένη ελπίδα προσμένω σαν ζυγώνουν γηρατειά

Το χέρι πάνω στην καρδιά καινούργια αναπαλώ ανατολή αγάπη χαμένη παιδικιά αιώνια τίποτα δεν ζει

Μετά τιμής,
Γ. Βασιλείου,
N.N.O.

«Ευέλικτες Αρχές» Διαπραγμάτευσης

Η πλευρά που διαπραγματεύεται στην βάση αρχών, θέτει τα θέματά της με βάση κανόνες, ενώ τυχόν εξαιρέσεις από τις αρχές τίθενται από την άλλη πλευρά. Η ιδιοκτησία είναι θεμελιακή αρχή για την οποία ο Πρόεδρος δεσμεύτηκε να διαπραγματευτεί στην αποκατάστασή της. Ο ίδιος και ο πολιτικός περίγυρος του αυτό επαναλαμβάνουν. Και δεν θα μπορούσαν διαφορετικά αφού θα παραδέχονταν ότι άλλα δεσμεύτηκαν και προς άλλα κινούνται.

Οι «ολοκληρωμένες προτάσεις» της διαπραγματευτικής μας ομάδας για το θέμα των περιουσιών αποτελούν κορύφωση της ασυνέπειας ανάμεσα στις εκ των προτέρων δεσμεύσεις και στις εκ των υστέρων πράξεις. Με βάση τις «Γενικές Αρχές» των δικών μας προτάσεων, για την οποία περιουσία (σπίτι, χωράφι, περιβόλι, οικόπεδο ή άλλο) ο «σημερινός χρήστης» (ΟΛΟΙ όσοι παράνομα κατέχουν περιουσίες), έχει απλά το βάρος να αποδείξει στην Επιτροπή την δυσανάλογη ταλαιπωρία που θα υποστεί εάν παραδώσει την περιουσία στον ιδιοκτήτη ώστε να υπάρξει άλλη ρύθμιση. Συνδυάζοντας το πιο πάνω με τον ηλικιακό περιορισμό των 46 χρονών (που η δική μας πλευρά εισήγαγε ως εξαίρεση στην αρχή και όχι η άλλη πλευρά) και ότι πρέπει ο ιδιοκτήτης να αποζημιώσει τον καταπατητή για προσθέσεις στην περιουσία, ποιος θα επιστρέψει στο Τ/κ κρατίδιο; Στην ουσία,

το Τ/κ κρατίδιο θα συνιστά νόμιμα πλέον μια πλήρως εκτουρκισμένη ζώνη και δεν επιτρέπεται επιστροφή στους όποιους ελάχιστους «τολμηρούς» θέλουμε να επιστρέψουμε στην Κερύνεια υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Ειλικρινά, θα αισθάνονται ανακούφιση οι χιλιάδες καταπατητές τύπου «Οραμς» και προβλέπω ότι, η καταπάτηση, το χτίσιμο και το «ξεπούλημα» των Ε/κ περιουσιών στα κατεχόμενα θα ενταθεί αφού οι προτάσεις της Ε/κ πλευράς αποτελούν το πράσινο φως. Επιπλέον, επισμαίνω ότι τα αρνητικά που προέκυψαν σε ορισμένες περιπτώσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θεωρήθηκαν τελεσίδικα και ενσωματώθηκαν στις προτάσεις μας αυτόματα εναντίον ΟΛΩΝ ανεξαιρέτως των Ε/κ ιδιοκτητών. Ενώ, θετικά που προέκυψαν από τόσες άλλες δικαστικές αποφάσεις και ήταν πολλαπλάσια σε αριθμό και σε βαρύτητα, παραγκωνίστηκαν.

Πρόσφατα, ο Πρόεδρος και ο πολιτικός του περίγυρος επανέλαβαν τις τελευταίες βδομάδες πως η πλευρά μας συνδέει το θέμα των περιουσιών με το θέμα του εδαφικού. Ακόμη και ο Υπουργός Εσωτερικών Ν. Συλικιώτης θεώρησε σημαντικό να το αναφέρει σε κηδεία οστών πεσόντος του 1974 που κηδεύτηκε πριν μερικές μέρες! Εν ολίγοις, η πλευρά μας εξαρτά την τελική ρύθμιση των περιουσιών από το ποσοστό εδάφους που θα τεθεί κάτω από κάθε κρατίδιο. Για παράδειγμα, συγκρίνοντας με το σχέδιο Ανάν, αν το Τ/κ κρατίδιο θα είναι μικρότερο, θα δώσουμε αντιστάθμισμα στις περιουσίες. Αν οι Τούρκοι απαιτούν έδαφος μεγαλύτερο από εκείνο στο σχέ-

διο Ανάν, πρέπει να παραχωρήσουν αντιστάθμισμα στις περιουσίες. Αυτός ο συλλογισμός όμως που η πλευρά μας διατυμπανίζει έχει ένα σοβαρό λάθος, μια τρύπα. Δεν γίνεται να υποβάλαμε «ολοκληρωμένες προτάσεις» για τις περιουσίες βασισμένες σε αρχές και ταυτοχρόνως, να είναι τόσο «ευέλικτες» ώστε να προσαρμόζονται αυτόματα με βάση άλλο Κεφάλαιο των διαπραγματεύσεων που ακόμη ΔΕΝ συμφωνήθηκε.

Οι πιο πάνω «τρύπιοι» συλλογισμοί επιβεβαιώνουν την ανευθυνότητα στην διαχείριση του Κυπριακού που μας οδηγεί στην συντριβή. Και είναι συνέχεια μιας αλυσίδας «λαθών» με νωπή ακόμη την ομιλία του Προέδρου στις ΗΠΑ στο Ινστιτούτο Brookings όπου για ακατανόητους λόγους επεξηγούσε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Τουρκία για να εξεύρει λύση στην Κύπρο. Το πιο απλό, θα μπορούσε να τους παρουσιάσει την Απόφαση του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου στις ΗΠΑ το 1989 σε σχέση με υπόθεση της Εκκλησίας της Κύπρου εναντίον κλεπταποδόχων (εν γνώσει ή εν αγνοία τους): «Ο κλέφτης δεν αποκτά τίτλο ιδιοκτησίας ή δικαίωμα κατοχής κλεμμένων αντικειμένων. Επομένως, ένας κλέφτης δεν μπορεί να μεταβιβάσει κανένα δικαίωμα ιδιοκτησίας κλοπιμαίων προς μεταγενέστερους αγοραστές». Αν αυτή η αρχή ισχύει για την εκκλησία, γιατί να μην ισχύει για ένα κράτος και για τις ιδιοκτησίες; Μόνο αυτό να έλεγε, θα είχε κερδίσει ο ίδιος και προπάντων η Κύπρος.

Κώστας Μανρίδης
mavrides@ucy.ac.cy

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο «ΚΟΣΜΟΣ» απλά φιλοξενεί τα γράμματα των αναγνωστών. Αυτό δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τα κείμενα που δημοσιεύονται, την ευθύνη των οποίων φέρουν στο ακέραιο οι συντάκτες τους.